

Katarínsky hlas

ROČNÍK V.

ČÍSLO 1

APRÍL 2009

AJ PRÁZDNO NAPĽŇA

Keď ste si prečítali názov tohto úvodného príhovoru, určite si v prvej chvíli väčšina z vás povedala, že ide o akýsi nezmysel. Veď ako môže prázdno naplňať. Predsa, keď je niečo prázdne, nemôže to byť plné, a keď je niečo plné, alebo aspoň z časti naplnené, nemožno o tom povedať, že je to prázdne. Prázdno je pojem, ktorým vyjadrujeme nenaplnenosť, neprítomnosť, resp. bezobsažnosť a človekom je vnímaný skôr negatívne. Veď mať prázdnu peňaženku či prázdny hrniec, ktoré sú vyjadrením hmotného nedostatku človeka, či vracat sa do prázdneho bytu, kde absentuje prítomnosť blízkej osoby, resp. utápať sa v záplave prázdnych slov, ktoré nemajú človeku čo povedať, nie je pre nikoho z nás príjemné. Na základe týchto úvah si teda dovoľím povedať, že prázdno, aspoň v tom všeobecnom ponímaní, je totožné so slovíčkom nič, no a ak človek nemá nič (a tým nemyslím len materiálne vlastníctvo), ťažko o ňom možno povedať, že by bol šťastný. A tu sa chcem opäť vrátiť na začiatok tohto príspevku, konkrétne k jeho názvu, v ktorom je zakomponované tvrdenie, že aj prázdno dokáže naplňať, alebo ešte presnejšie k úvodným myšlienkam o absurdnosti tohto tvrdenia. Na prvý pohľad sa nám môže naozaj zdať spojenie týchto slov, ktoré stoja voči sebe v opozícii, ktoré sú si vzájomnými protikladmi a svojim obsahom sa navzájom vylučujú, nelogické. Veď ako sme sa už zmienili, prázdnom ťažko dokážeme niečo naplniť, prázdnom ťažko dosiahnuť vo svojom živote plnosť, po ktorej túžime, a ktorá nás dokáže urobiť šťastnými. Pri hlbšom zamyslení sa, pri hlbšej analýze tejto problematiky a nájdením vhodných súvislostí je však možné vyvrátiť prvotný dojem o nezmyselnosti týchto slov a dokázať pravdivosť tohto tvrdenia. Môže sa nám to zdať opäť akokoľvek čudné, riešenie sa nám ponúka v samotnej podstate kresťanstva, ktorou je zmŕtvychvstanie Ježiša Krista. To je

kľúčovou udalosťou celého nášho náboženstva, hlavným pilierom našej viery a stojí v centre pozornosti obzvlášť v období veľkonočných sviatkov, v rámci ktorých si túto skutočnosť pripomína celý kresťanský svet. Veľkej radosti z Ježišovho víťazstva nad smrťou však predchádzalo prázdno. No a tým sa dostávame späť ku koreňom nášho uvažovania. Ježišovo telo bolo po jeho smrti uložené do hrobu, ktorého vchod bol zavalený obrovským kameňom. Na tretí deň, keď prišli k hrobu ženy s voňavkami, aby pomazali telo Ježiša, kameň bol odvalený a hrob prázdny. Keď sa o tom dozvedeli Ježišovi učeníci, taktiež utekali k hrobu, aby sa presvedčili, že je naozaj prázdny. Prázdnosť Ježišovho hrobu kopírovala obrovské prázdno jeho učeníkov a blízkych, ktoré nastalo v ich životoch po Ježišovom ukrižovaní. No a obrovské prázdno zo straty ich milovaného Učiteľa, bolo po príchode k hrobu umocnené v prvotných momentoch prázdnom z „krádeže“ jeho pozostatkov, prázdnom miesta, kde bolo uložené Ježišovo mŕtve telo.

Postupne však prázdno Ježišovho hrobu, ktoré dokazovalo Jeho zmŕtvychvstanie, naplnilo apoštolov a všetkých Kristových blízkych radostou, že On je aj po smrti stále medzi nimi, že ich neopustil, že sa naplnili jeho slovami o vzkriesení na tretí deň, že je skutočne Synom Božím, a že je spásou a nádejou pre celé ľudstvo.

Ako sme už spomínali, Veľká Noc je pre kresťanov pripomínaním si zmieňovaného Ježišovho víťazstva nad smrťou a je tiež leitmotívom nielen týchto sviatkov, ale celého kresťanstva vôbec. A práve veľkonočné obdobie, ktoré nám približujú udalosti Ježišovho ukrižovania a vzkriesenia, nám ponúka priestor, aby nás, podobne ako Kristových učeníkov, naplnilo prázdno Jeho hrobu láskou a nádejou a skrze tejto plnosti si prehĺbili náš vzťah k Nemu. Prázdny Kristov hrob, ktorý je dôkazom jeho vzkriesenia, naplňa životy mnohých kresťanov už po stáročia kvalitným a hodnotným obsahom, dávajúc ich existencii zmysel. A tak dúfam, že tento príklad je dostatočným dôkazom o pravdivosti navonok nezmyselných slov z úvodu, ktoré hovoria o tom, že aj prázdno dokáže naplňať. -L.G.-

Láska Zeleného štvrtku, viera Veľkého piatku, nádej Bielej soboty a víťazstvo Veľkonočnej nedele nech Vás posilní a naplní pokojom a dôverou v nášho milosrdného Nebeského Otca.

To vám praje správca farnosti, farská rada Kvačian i redakčná rada

Listujeme v kronike

- V Kvačanoch sa na oplotení FÚ a prácach najviac zúčastňovali: Jozef Kojš, Vladimír Mišiak st., Jozef Tylka, Štefan Tucso, Ján Ďuroň st., Alojz Kurajda, Adamčiak Milan. Pomáhali aj iní chlapi z Kvačian. Bolo veľa práce v Kvačanoch aj v Dlhej Lúke a keď sme to chceli dorobiť, bolo treba stále chodiť okolo ľudí.
- V októbri sa dokončila práca na fare. Vymurovali sa piliere na bránu. Hlavný murár Jozef Tylka, pri práci pomáhal Jozef Kojš, Vladimír Mišiak st. Bránu a bráničku zväzal Jaroslav Stromček, drevo pripravil Štefan Tucso.
- Ku koncu októbra natretý múr okolo kostola.
- Od júla bol pán farár na dovolenke a na maródke. Ak sa jeho zdravotný stav zlepší, mal by sa vrátiť 1. 11. 2004.
- 21. 11. 2004 pri sv. omši na Krista Kráľa o 10.30 hod. sme si pripomenuli 60. výročie Krvavej nedele v Kvačanoch. Počas omše sa začala strelba. Boli zastrelení traja partizáni. Cez sv. omšu na organ vtedy hral učiteľ – organista Peter Galica. Svätú omšu začal piesňou „Vstupujem do chrámu Tvojho“ aj keď bolo počuť strelbu, sv. omša sa zakončila piesňou „Blíž k tebe Bože môj“.
- Učiteľa Galicu zastreli nemci 2. apríla 1945 nasledujúceho roku,

spolu so Zuhrejmom a Cútom. Svedčí o tom i pomník v Kvačanoch za Šubovie humnom.

- 20. 11. 2004 hlásili meteorológovia silný vietor. Už poobede okolo 15.00 hod. začal fúkať nárazový vietor a večer zosilnel. Vo Vysokých Tatrách sa vietor zmenil vo víchricu, vyvrátil 3-5 miliónov kubíkov dreva, zničenie boli lyžiarske vleky, elektrické vedenie a elektrická železničná koľaj. Zahynul i jeden človek.
- 30.11. 2004 približne o 18.45 hod. bolo cítiť zemetrasenie. Epicentrum bolo v Novom Targu (PL).
- Počasie: júl – celkom dobrý, viac sucha ako dažďa. August teplý a suchý. September do 20. v mesiaci teplý po ňom chladný. Začiatok októbra chladný. Od 10. v mesiaci príjemne teplo. November do 19. v mesiaci sa podobá októbru. Po 19. začína pršať. V decembri bola mierna zima. Dokonca na Vianoce pršalo .
- V roku 2004 v našej farnosti neprijal nikto sviatosť krstu a sv. manželstva prijali: Róbert Kello a Zuzana Slosiariková, Peter Kojš a Katarína Hurajová. Na večnosť nás predišli : Žofia Klejková, Anna Krutáková, Ondrej Gromský, Helena Mellová, Katarína Brunčiaková, Helena Harichová, Ján Bálek, Jozef Hájurka, Peter Galica, Agáta Štefaniaková.

-A.G.-

Schéma požehnania jedla na veľkonočný obed

Pred Jedlom

V mene Otca i Syna i Ducha Svätého. - Amen.

Všetci čakajú na teba, že im dáš pokrm v pravý čas.

Ty im ho dávaš a oni ho zbierajú, otváraš svoju ruku, sýtia sa dobrotami.

Čítanie z evanjelia podľa Matúša:

Keď sa pominula sobota, na úsvite prvého dňa v týždni prišla Mária Magdaléna a iná Mária pozrieť hrob. V tom nastalo veľké zemetrasenie, lebo z neba zostúpil Pánov anjel, pristúpil, odvalil kameň a sadol si naň. Jeho zjav bol ako blesk a jeho odev biely ako sneh. Strážnici strnuli od strachu z neho a ostali ako mŕtvi. Anjel sa prihovril ženám : „Vy sa nebojte! Viem, že hľadáte Ježiša, ktorý bol ukrižovaný. Niet ho tu, lebo vstal, ako povedal. Poďte, pozrite si miesto, kde ležal. A rýchlo choďte povedať jeho učeníkom: -Vstal z mŕtvych a ide pred vami do Galiley. Tam ho uvidíte - Hľa, povedal som vám to.“ Rýchlo vyšli z hrobu a so strachom i s veľkou radosťou bežali to oznámiť jeho učeníkom.

Chváľme Boha a prosme slovami samého Krista: Otče náš...

Modlíme sa: Buď zvelebený, Pane, za tento radostný deň. Bol si mŕtvy, v dnešný deň si vstal z mŕtvych a teraz nám umožňuješ slávnosť Veľkej noci v spravodlivosti a pravde.

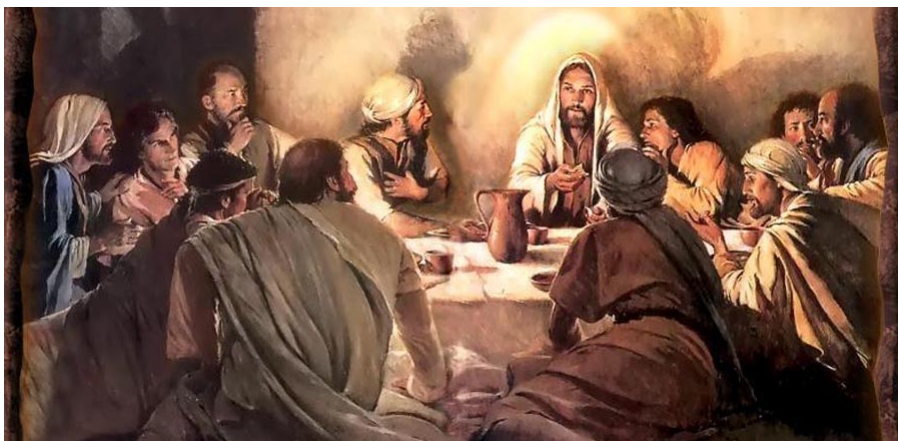
Aleluja ! Sláva ti teraz i na veky vekov. Amen.

Pane, požehnaj nás i tieto dary + , ktoré z tvojej štedrosti budeme požívať, skrze Krista nášho Pána. Amen.

Po Jedle

Ďakujeme ti, Bože, za všetky tvoje dobrodenia, lebo ty žiješ a kraluješ na veky vekov. Amen.

Sláva Otcu... + V mene Otca i Syna i DS. Amen.

Po stopách apoštola Jána

Hoci je v súčasnosti témou číslo jeden svetová hospodárska, resp. ekonomická kríza, v poslednom období sa čoraz častejšie hovorí aj o akejsi kríze mladej generácie, ktorá nedokáže čeliť nástrahám moderného sveta, hľadá zmysel života v pseudohodnotách, zabúdajúc pritom na to, že ide o veľmi pofiderný materiál, na ktorom nemožno stavať, lebo všetko postavené na takomto základe sa skôr či neskôr zrúti. No a čo je veľmi smutné, aj mnohí mladí z radov kresťanov podliehajú tomuto trendu a vydávajú sa pohodlnou cestou plnou rôznych lákadiel, ktorá však znamená len bezcieľné túlanie sa s neistým koncom. Ako povedal raz jeden múdry človek: „Čo z toho, že sa vezieme v komfortnom vozni, keď nevieme, kam ten vlak smeruje, kde je jeho konečná stanica.“ Mladý človek v súčasnosti málo premýšľa, resp. nechce premýšľať o sebe, svojom živote, jeho zmysle, o svojej budúcnosti. Žije pre dnešok, netrápiac sa tým, čo bude. Tradičné hodnoty, vrátane tých kresťanských, považuje za prežitok a k náboženským veciam sa stavia ľahostajne, mysliac pritom v tejto súvislosti na to, že viera je niečo, čo ho v živote skôr obmedzuje. Takéto plytké uvažovanie nás skutočne môže priviesť k záveru, že naša viera od nás neustále niečo požaduje a my sa tým cítime neslobodní.

Musíme si však uvedomiť, že hoci Boh od nás veľa žiada, niekolkonasobne viac nám dáva. V neposlednom rade si treba uvedomiť, že je inštanciou, ktorá nám neponúka neisté tápanie, ale istotu, nie klamstvo, ale pravdu, nie prehru, ale víťazstvo. Vychádzajúc z predošlých slov o idúcom vlaku, Kristov vlak nám možno neponúka toľko pohodlia, neponúka

nám žiadny prepych, no bezpečne, bez hrozby vykoľajenia, nás dopraví do tej správnej stanice.

Pôstne a následné veľkonočné obdobie, ktoré momentálne prežívame, resp. budeme prežívať, nám, a najmä mladým, ponúka priestor na prehodnotenie našich doterajších postojov a na uvedomenie si skutočných hodnôt, ktoré môžu prispieť k nášmu životnému šťastiu.

Tu sa nám ponúka jedna, ktorá je absolútnou a večnou hodnotou, a ktorá je synonymom lásky a dobra. Túto hodnotu reprezentuje Ježiš Kristus, ktorý nám miesto cesty večného zatazenia, ponúka cestu večného života.

A tak toto obdobie, by malo byť akousi výzvou k zmene a snahou priblížiť sa ku Kristovi skrze pokánia, skrze krížových ciest, prostredníctvom ktorých prežívame spolu s Kristom Jeho utrpenie a skrze sv. omše, prostredníctvom ktorej slávime spolu s Kristom Jeho veľké víťazstvo.

Vzorom nám pri tom všetkom môže slúžiť postava apoštola Jána, ktorý bol milovaným Ježišovým učeníkom, a s ktorým sa počas veľkonočných sviatkov stretávame vo viacerých obrazoch.

On bol spolu so Šimonom Petrom a Jakubom s Ježišom v Getsemanskej záhrade, on stál v spoločnosti Ježišovej matky pod krížom, on bol prvým z apoštolov, ktorý uvidel prázdny hrob a uveril, že Ježiš bol naozaj vzkriesený.

No a ak hľadáte odpoveď na otázku, prečo som sa zamerlal práve na osobu apoštola Jána, tá je veľmi jednoduchá. Predpokladá sa, že Ján bol najmladším z Dvanástich, a na základe toho si myslím, že mladý môže byť najlepším príkladom pre mladých. Napriek tomu, že bol najmladší, ako jediný z apoštolov zostal Ježišovi verný aj v tých najťažších chvíľach. On jediný mal odvahu stať pod krížom a prežívať spolu s Ježišom Jeho utrpenie.

A tak účinkovanie apoštola Jána by mohlo byť inšpiráciou, výzvou a zároveň návodom pre každého mladého človeka, ako sa priblížiť k Ježišovi a ako prehĺbiť, resp. upevniť náš vzťah k Nemu. Kráčajme teda po Jánových stopách, pretože sú nám príkladom a šliapu cestu večného dobra, na ktorej nikto nemôže zablúdiť.

-L.G.-

Plán rekonštrukčných prác na interiéri kostola a na farskom kostole

Po Veľkej noci plánujeme jednodňovú brigádu. Prv než začnú pracovať reštaurátori, musia sa vyčistiť podstrešné časti (tam kde sú zvony) od vtáčieho trusu a všetkých zbytočných vecí, ktoré sa tam nachádzajú. Brigáda bude včas vyhlásená, preto kto môže prosíme, aby sme sa na nej, čo v najväčšom počte zúčastnili.

V máji by mali nastúpiť naši reštaurátori z Košíc. Dokončia fresky za oltárom, obnovia fresku nad sakristiou a ak sa im podarí do konca roka by mala byť hotová aj klenba vo svätyni.

V novembri by sa mal vrátiť bočný oltár – Sedembolestnej Panny Márie a ho i nainštalovať.

Na farskom úrade zvonku, by sa mal dokončiť sokel a urobiť náter. Vnútri, v byte pána farára, v lete opraviť steny, ktoré boli zavlhčené (v minulom roku sa to opravilo zvonka) a ich aj vymalovať.

Urobiť pešník pred bránou a pred garážou zámockou dlažbou, ktorá je už zakúpená za lacnejšiu cenu v jeseni.

Ak čas dovoľí, pustíme sa aj do kaplnky, kde by sa mali urobiť sanačné práce (odvlhčenie). Projekt je už hotový.

Čaká nás veľa práce. Prosme vo svojich modlitbách, aby nám náš Nebeský Otec dal veľa zdravia, síl a trpezlivosti, aby sme tieto práce mohli zvládať a tak s Božou pomocou postupne dokončovať naše veľké Božie dielo.

Nech nám Pán Boh pomáha.

Predsedníčka FR, V.S.

Božie milosrdenstvo

„Ludstvo nenájde pokoj, kým sa neobráti s dôverou k môjmu milosrdenstvu.“ Tieto Spasiteľove slová nám odovzdala sv. Faustína Kowalská, rehoľníčka

z kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva. Tvoria podstatu uctievania Božieho milosrdenstva, ktoré pápež Ján Pavol II v rozhovore s kardinálom Andrzejom Maria Deskurom označil za najlepší liek na chorobu súčasného sveta.

Helena Kowalská, neskoršie svätá Faustína, sa narodila 25. augusta 1905 v dedine Glogowiec pri Lenčici, v chudobnej roľníckej rodine ako tretie z desiatich detí Stanislaw a Marianny, rodenej Babelovej. Ako sedemročná po prvý raz počula v duši hlas, ktorý ju pozýval k dokonalejšiemu životu. Helenka chodila do blízkej školy vo Šwiniciach Warckých iba tri roky, lebo jej rodičia nemali peniaze na výchovu početného potomstva. Ako 16-ročná chcela uľahčiť osud najbližších, opustila rodný dom a začala pracovať ako pomocnica v domácnosti: najprv v Alexandrowe Lodžskom a neskôr v Lodži. 1. augusta 1925 vstúpila do kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva vo Varšave na Žitnej ulici.

Keď ukončila postu lát, dostáva habit a rehoľné meno Mária Faustína.

V priebehu svojho rehoľného života žila vo viacerých kláštoroch Kongregácie - najdlhšie v Plocku, Vilne a v Krakove. A práve na týchto miestach sa odohrali zjavenia, ktoré majú v poslanstve sestry Faustíny najpodstatnejší význam.

Keď v rokoch 1930 - 1932 žila svätica v Plocku, mala víziu milosrdného Pána Ježiša, ktorý ju požiadal, aby namaľovala obraz Božieho milosr-

denstva. V Plocku Spasiteľ vyjadril aj svoje želanie, aby sa realizácia týchto úloh stala pre mladú rehoľníčku vecou, ktorá jej bude ležať na srdci po celý život. Hoci sa nedožila ustanovenia sviatku Božieho milosrdenstva, mohla si pozrieť prvý obraz Najmilosrdnejšieho Spasiteľa namaľovaný z jej inšpirácie s podporou vilnianskeho spovedníka, ktorý sa spolu s ňou rozhodol hlásať poslanstvo o Božom milosrdenstve. Keď po zložení sľubov konala od roku 1933 do roku 1936 vo Vilne prácu pomocnej záhradníčky, Spasiteľ priučal svoju dôverníčku ďalším formám úcty k Božiemu milosrdenstvu, naučil ju osobitnú modlitbu vo forme korunky.

Keď dnes, z perspektívy niekoľkých desaťročí odhaľujeme tajomstvá duše svätice v jej denníčku, písanom na príkaz jej spovedníkov, prekvapuje nás obrovská viera sestry v Ježiša.

Keď 5. októbra 1938 sestra Faustína ukončila svoju pozemskú púť, nik si ani len nepomyslel, že už o krátky čas na celom svete bude jej meno známe v súvislosti s uctievaním Božieho milosrdenstva. A dnes, povýšená na oltár, oroduje za nás pri Božom tróne a nadchýna svojou jednoduchosťou plnou bezhraničnej dôvery.

Úcta k Božiemu milosrdenstvu podľa sv. Faustíny, spojená s mnohými nezvyčajnými prislúbeniami, vychádza zo súkromných zjavení, v ktoré nik nemusí veriť. Pre rozličné ťažkosti bola táto úcta v rokoch 1958 - 1978 zakázaná. Problematika úcty k Božiemu milosrdenstvu je už desiatky rokov neobvykle populárna. Ko. Sopočkovi, ktorý bol nepochybne najplodnejším pevcem Božieho milosrdenstva, treba zaradiť o. Ignacyho Rózyckého, ktorý urobil teologickú analýzu listov sv. Faustíny a výsledky svojich výskumov publikoval v práci Božie milosrdenstvo: Zásadné črty uctievania Božej milosti

ZAMYSLIME SA NAD SEBOU

Pýcha

Myslím si, že sme niečo viac ako sused. Veď sme si to aj nadobudli vlastnými silami. Ten nemá nič. Iba tie staré nohavice na sebe. Čo ten vlastne má? Keby si radšej všimol mňa a nás.

Sme predsa iní ako tí podobní susedovi. My sme predsa takí, ktorí by mohli byť vzorom pre nich. Máme všetko, domy, autá, luxusné zariadenia v každej izbe, kvalitné oblečenie. Sme predsa iní. Aj do kostola zájdem.

Sme naozaj dobrí. Kedy to pochopia?!

Tá pýcha zahmlieva zrak. A veľmi. Ako koňovi klapky na očiach. Ani nepripustí, žeby ona mala chybu. Pýcha z človeka vytlača všetko dobré: dobrotu, pokoru, lásku k blízkym, ochotu pomáhať...

Veľmi sa nadúva. Stačí špendlík, aby praskla a až potom začína premýšľať čo je to „dobro“.

Lenivosť

Lenivosť nám vyhovuje. Sme sami, bez aktivity či psychickej alebo fyzickej.

Nemáme záujem o blízkych. Nech si oni robia čo chcú. Ja nerobím nič a je mi dobre.

Ani fyzická práca so mnou nehne. Čo by som sa namáhal. Síce nemám ani poriadnu izbu kde bývam. Aj keď podmienky na to sú. Aj do práce by som mohol ísť. Ale nech robia iní. Mne netreba nič také. Nemám dom, televízor, chladničku. A čo by som vlastne aj do nej dal. Ale mi je fajn.

Síce ten pyšný sused má všetko. Odkiaľ to však ten papluh nabral. Načo mu je toho toľko. Nech niečo dá.

A táto lenivosť robí stagnáciu. Chvalabohu, že nie ľudstvu, ale iba jednotlivcom. Iba ak by z tej lenivosti vyšla závisť voči druhým. A vlastne ani tá závisť nevyjde. Veď tá lenivosť nie je schopná ju vyprodukovať. Veď je lenivá.

Jozef G.

Duchovný život v našej farnosti

Začal sa rok 2009. Všetci sme o rok starší. Niektorí nás z našej farnosti opustili, iní pribudli. Pre niekoho sú prvé mesiace roka radostné, pre niekoho smutné.

Aké boli pre našu farnosť po duchovnej stránke?

16. januára nás navštívili bohoslovci 1.ročníka z Košickej arcidiecézy a našim už známym priateľom p.farára p. THLic. Ružbarským – prefektom košického seminára. Boli v Roháčoch na lyžiarskom výcviku a cestou domov sa stavili u nás. V piatok večer a v sobotu ráno spolu sme mali s nimi sv. omšu, po ktorej sme im nachystali chutné raňajky. Pán farár im spravil menšiu prehliadku kostola. Veľmi sa im u nás páčilo.

Január bol pre nás skutočne fašiangovým mesiacom.

24. januára sme organizovali 4. Katolícky ples, ktorý si myslím, že bol najlepší zo všetkých plesov, ktoré sme zatiaľ organizovali. Ohodnotia to najmä tí, ktorí sa ho zúčastnili. Spolu s hosťami nás bolo okolo sto. Vzácnymi hosťami nášho plesu boli Mongoli, ktorí v týchto dňoch boli na návšteve v našej dedine. Bola to menšia skupinka, ktorá prišla na Slovensko sa učiť robiť výrobky z mlieka. Veľmi dobre sa cítili.

Počas prestávky nám zaspievali mongolské piesne. Dobre sa zabávali aj naše dievčatá z charity, ktoré na ples chodievajú pravidelne so sestrou Júliou z Liptovského Mikuláša. Prekvapili nás malými srdiečkami, ktoré dávali účastníkom plesu. V každom srdiečku bol pod stužkou stočený malý papierik, na ktorom bol napísaný krátky citát z Písma Svätého. Prispeli nám aj tombolou. Ďakujeme i všetkým sponzorom, ktorí nám darovali pekné a hodnotné veci do tomboly. Bolo 60 cien. Takže aj týmto sme získali pekný finančný zisk, ktorý sme odovzdali našej pokladničke na rekonštrukciu kostola. Počas prestávok nás zabával aj so sestrou Julkou, Lacko Gromský, ktorým patrí úprimná vďaka. Moderátorstvo zvládli na jednotku.

Február sme prežili s peknými duchovnými zážitkami. Dve sv. omše 14. a 21. boli obetované za naše farničky, ktoré sa dožili jedna 70 a druhá 60 rokov. Na sv. omši sa zúčastnili všetci ich príbuzní. 15. februára sv. omša bola obetovaná za jubilujúcich manželov, ktorí sa dožili diamantovej svadby. Nech by takýchto sv. omší, pri ktorých si manželia obnovia manželské sľuby, bolo v našej farnosti, čo najviac. Nech sú príkladom pre mladé manželské páry.

Na sv. omši 21. 2. 2009 boli aj naše dievčatá z charity so sestrou Júliou, ktorým sa sv. omša veľmi páčila a odniesli si z nej pekný duchovný zážitok. Práve v tento víkend si v našej farnosti konali duchovnú obnovu. Sv. omša i s kázňou nášho pána farára bola pre ne veľkým povzbudením. Počas krátkeho pobytu, ako hovorila sestra Júlia, načerpali veľa duchovnej sily a lásky, čo v nich sa snaží ona samotná vypestovať, a aj ju v nich udržať. Boli ubytované u rodiny Harychovej v penzióne Helena.

26. 2. 2009 na ich pozvanie sme ich s pánom farárom navštívili aj my. Bývajú v Dome s. Kláry. Je to prerobený rodinný dom, kde dievčatá bývajú spolu s tromi sestričkami. Pán farár sa s nimi milo porozprával a niektoré sa zdôverili s ich životom a prečo sú tam. Keď sme odchádzali

ukázali nám aj svoju malú kaplnku, kde každý utorok mávajú sv. omše a chodievajú sa tam denne modliť.

25. 2. 2009, kedy bola Popolcová streda, sa začalo pôstne obdobie, do ktorého by sme mali všetci vstúpiť s nejakým predsavzatím, niečo sa zriecť, niečo si odoprieť a predovšetkým sa postiť. Práve Pôst nám poskytuje účasť na Kristovom vzkriesení. V piatok a nedeľu sa koná Krížová cesta. Vždy je iná a vždy s iným úmyslom. V piatok, kedy pán farár sponedá, ju vedie p. H.Harychová a v nedeľu p. farár.

Prečo práve vy, mladí, si ju nechcete vypočuť a v nedeľu po sv. omši odchádzate? Veď Krížová cesta v nedeľu bola obetovaná, práve pre vás, za mladých. Či dnešný život nie je skutočnou cestou na Kalváriu? Či mnohí by nekričali „ukrižuj ho!“ Mesiac marec je zasvätený k úcte Sv. Jozefovi, ženíchovi Panny Márie. Denne po sv. ruženci sme mali pobožnosť. V 4. pôstnu nedeľu tzv. radostnú sme mali prvý krst v tomto roku.

Blížia sa Veľkonočné sviatky. Pristúpme čo v najväčšom počte k sviatosti zmierenia, očistíme si svoju dušu od hriechov.

V mesiaci január a február sme sa modlili deviatníky k Matke ustavičnej pomoci za dvoch do našich srdiec Zmŕtvychvstalého Krista. Vydržme aspoň počas Veľkonočného obdobia ho prijímať živého v eucharistii, odovzdať sa celý do Božej vôle. Veď prišiel na svet, aby nás vykúpil a spasil.

Predsedička FR, V. S.

Niečo pre deti

Milé deti, je tu Veľká noc - najväčší sviatok v roku. Je to čas, kedy sa Pán Ježiš za nás obetoval. Zomrel na kríži a vstal z mŕtvych. Mohol to urobiť, pretože nebol iba človekom, ale aj Bohom. Víťazstvo nad smrťou je dôvod na naozajstnú radosť.

Kamaráti, želáme vám, aby bol pre vás Veľký týždeň plný veľkých myšlienok, veľkých skutkov a aby jeho vyvrcholením bola veľká radosť.

Zmŕtvychvstanie

Bol sviatok dušičiek. Ľudia chodili na cintorín. Všetci boli vážni, niektorí nad hrobmi plakali. Aj Janko zväznel. Otec mu vraví: „Je na svete hrob, nad ktorým ľudia neplačú, ale sa radujú. Ten, kto v ňom ležal, jediný vstal z hrobu a premohol smrť.“

Mŕtve Ježišovo telo pochovali do kamenného hrobu. Nepriatelia zapečatili hrob a postavili k nemu stráž. Ale na tretí deň, v nedeľu ráno, Pán Ježiš vstal z mŕtvych, ako predpovedal.

Zmŕtvychvstanie Pána Ježiša je aj našou veľkou radosťou, lebo keď Ježiš vstal z hrobu, aj my raz z neho vstaneme. Lebo on povedal: „Kto verí vo mňa, i keby zomrel, bude žiť.“ Zmŕtvychvstanie Pána Ježiša slávime na Veľkú noc a každú nedeľu.

Veronika P.

Dešifrovačka

♪ ↑ ■ ☺ ℳ ⊗ ✕ ☽ ✦ ♀ ⌘ ●
 ☾ ○ → ✎ ✦ ⊠ ⚡ ☽ ♀ ⌘ ↑ ● ℳ
 ☽ ✕ ☺ ℳ ♀ ⌘ ■ ☽ ○ ✕.

Legenda:

♪ = P ○ = M ☺ = J
 ■ = N ℳ = E ☽ = A ✕ = Š
 → = R ☾ = Z ● = L ✦ = V
 ☽ = Ž ↑ = Á ⊠ = Y ⚡ = CH

Pozor súťaž!!!

Milé deti, opäť sme pre Vás pripravili zaujímavú súťaž. Vašou úlohou bude každú nedeľu (od 26. apríla 2009 do Turíc) pozorne počúvať pána farára, ktorý na konci sv. omše v rámci oznamov vyhlási jedno slovíčko. Spojením všetkých slov vznikne veta, ktorú napíšete na papier a spolu s vašimi kontaktnými údajmi vhodíte do pripravenej škatuľky v kostole. V mesiaci jún vyžrebujeme troch výhercov, ktorí od nás dostanú malé darčeky.

Pri tvorení tejto stránky sa nám písmenká trošku poprehadzovali. Keď ich povymieňaš zistíš, ktoré sú najdôležitejšie dni veľkonočného obdobia.

1. ETNÁVK AEEDEN ⇨
2. LEZÝNE TOKRVTŠ ⇨
3. ÝKKEV TIAPOK ⇨
4. EILAB BOTASO ⇨
5. KONOVEĽNÁČ DEĽANE ⇨

